

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

BEREDSKAPENS SKOR

Efesierbrevet 6:15 • Predikan G8B 2023-12-24 (Fågelskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vi fortsätter att titta på den andliga vapenrustning som Paulus beskriver; den rustning alla kristna har fått som gör oss redo för den strid som vi alla står i. Idag har vi kommit till den femtonde versen där Paulus säger:

Efesierbrevet 6:15 (SFB-15)

☞Bär som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger.

För att bäst komma åt budskapet i den här versen tänkte jag börja med det sista han säger. Jag delar upp predikan i två punkter idag – först ska vi titta på uttrycket ”fridens evangelium” och sedan ska vi titta på vad Paulus kan mena med ”beredskapens skor”. När vi går igenom den här texten, precis som de andra rustningsdelarna, att du verkligen blir utrustad. Att du går från den här gudstjänsten redo på ett sätt som du kanske inte tidigare var.

I. FRIDENS EVANGELIUM

Vi börjar alltså med att fundera på det som Paulus kallar ”fridens evangelium”. Vad kan han mena med det? Det låter som något relationellt, att det uppstår en fred mellan två stridande parter.

Tre sorters främlingskap

Men låt oss gå tillbaka till grunden för allt detta, nämligen de första kapitlen i Bibels första bok. Där ser vi hur synden kom in i världen och vilken förödande verkan det har på hela mänskligheten. Jag läser från Första Mosebokens tredje kapitel som handlar om syndafallet:

1 Moseboken 3:1-13 (SFB-15)

☞Men ormen var listigare än alla markens djur som Herren Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: ”Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av alla träd i lustgården?” 2 Kvinnan svarade ormen: ”Vi får äta av frukten från träden i lustgården, 3 men om frukten på trädet mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, för då kommer ni att dö.” 4 Då sade ormen till kvinnan: ”Ni ska visst inte dö! 5 Men Gud vet att den dag ni äter av den kommer era ögon att öppnas, och ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.”

☞Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom det gav förstånd, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt. 7 Då öppnades ögonen på dem båda, och de märkte att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde sig höftskynken.

¶Vid kvällsbrisen hörde de Herren Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för Herren Guds ansikte bland lustgårdens träd. 9 Men Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?" 10 Han svarade: "Jag hörde ljudet av dig i lustgården och blev rädd eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig." 11 Då sade han: "Vem har berättat för dig att du är naken? Har du ätit av trädet som jag förbjöd dig att äta av?" 12 Mannen svarade: "Kvinnan som du satte vid min sida, hon gav mig av trädet och jag åt." 13 Då sade Herren Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Kvinnan svarade: "Ormen förledde mig och jag åt."

Här ser vi hur synden fördärvar varje aspekt av vår mänskliga existens. Det finns mer att säga, men för att ge en uppfattning om vad jag menar vill jag nämna tre aspekter:

1. Andligt främlingskap

Det första och mest grundläggande vi ser är att synden skapar ett andligt främlingskap som tidigare inte fanns där. Människan skapades att leva i en förtrolig vänskap och enhet med Gud. Men här ser vi i den 8:e versen att när de beslutade sig för att vara sina egna herrar så skadades den förtroliga relationen till Gud och ersattes av ett främlingskap. Det står att de hörde Guds röst och de gömde sig. Istället för att vandra med Gud gömde de sig för honom.

Sen dess har den fallna människan hatat Gud och flytt hans närhet. Att möta Gud är något traumatiskt. Ni minns profeten Jesaja som mötte Jesus i templet och såg något av hans härlighet. Han ropade "ve mig! Jag förgås!" Det är tydligt att människan inte längre är lämpad att vara i Guds närhet.

Men det stannar inte vid att människan inte längre är lämpad för Gud närhet. Bibeln säger att det råder fiendskap mellan Gud och människa. Aposteln Paulus säger i Romarbrevet 8:7 att "köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller." Och enligt exempelvis Psalm 7 och Psalm 5 är fiendskapen ömsesidig. I Psalm 5:6 står det,

Psaltaren 5:6-7 (SFB-15)
¶De övermodiga består inte inför dina ögon,
du hatar alla förbrytare.
¶Du förgör dem som ljuger,
Herren avskyr den som är blodtörstig och falsk.

Han hatar alla förbrytare och de övermodiga, det vill säga de som brutit mot hans lag och vill vara sina egna herrar. Här har vi en fiendskap från båda håll, vilket har fått förödande konsekvenser. Vi skapades för att leva i en fullkomlig relation med Gud och med varandra, ja, med hela skapelsen. Men när vi inte ville leva under Guds herravälde utan valde att vara våra egna herrar så förstördes också allt annat.

2. Själsligt främlingskap

Det ledde – och det är det andra jag vill visa från den här texten – till vad jag vill kalla för ett *själsligt* främlingskap. Texten säger i den sjunde versen att deras ögon öppnades och de såg att de var nakna. Det är alltså i motsats till det andra kapitlet där det står i den 25:e versen att de var nakna utan att vara blyga för varandra. Eller mer ordagrant, utan att känna *skam*.

Vad är skam? Skam är en obehaglig känsla av självmedvetenhet och negativ värdering av sig utifrån att man har handlat fel eller på grund av vissa egenskaper som inte lever upp till en viss norm eller förväntan. Man känner sig avslöjad, man vill dra sig undan, man är smärtsamt obekvämt med sig själv i sitt innersta.

I det andra kapitlet kände de ingen skam. Men i det tredje kapitlet behövde de gömma sig inte bara för Gud utan också för varandra. Det är som att något fundamentalt gått ur led i deras själ. Bland annat har det hänt två saker.

Dels har det uppstått en grundläggande fruktan och osäkerhet. De måste göra något för att täcka över sin djupa otillräcklighet. De måste göra något för att bevisa att de är tillräckligt goda.

Dels har det uppstått en grundläggande självcentrering. De har blivit helt upptagna av sig själva, vilket gör dem miserabla. Det är få personer som är så förtvivalade som de som bara tänker på sig själva. ”Hur mår jag nu? Hur går det för mig? Hur behandlar andra mig? Är jag ett offer för andras orättvisa? Lyckas jag bevisa hur bra jag är?”

3. Socialt främlingskap

Det leder till den tredje aspekten som förstås är ett socialt främlingskap. De blev först främlingar för Gud, vilket ledde till att de också blev främlingar för sig själva, vilket i sin tur ledde till att de blev främlingar för varandra, vilket vi ser i att de gömmer sig för varandra.

Här finns en lärdom om att om du inte djupt i din själ kan förtrösta på Guds godhet och vänskap så kommer du inte bara själv att leva i en sorts existentiell förtvivalan utan du kommer också att röra dig ut i världen för att använda andra människor för dina egna syften. Du kommer att behöva tävla med dem för att bevisa för dig själv att du är bättre än de flesta och du kommer att använda dem för att fylla alla de tomrum du bär på, om det handlar om att få deras bekräftelse och beundran eller medlidande och sympati eller vad det nu är som du är på jakt efter.

Evangeliets svar: frid

Det är ett tillstånd av förtvivalan. Livet utan att vara försonad med Gud är ett tillstånd av förtvivalan, där man försöker att vara den man är tänkt att vara fast man fortfarande lever i fiendskap mot Gud. Dag efter dag gör man våld på sin egen natur och kämpar emot, försöker att fylla tomrummet med avgudar.

Till detta förtvivalade tillstånd talar fridens evangelium. Det finns så mycket att säga om evangeliet, men Paulus hjälper oss när lyfter fram en specifik aspekt av evangeliet och kallar det *fridens* evangelium. Men innan vi kommer till just detta med frid, låt oss fundera en stund på vad ett evangelium är.

Vad är ett evangelium?

Ni vet redan att ordet evangelium betyder ”goda nyheter”. Det har det grekiska ordet ἄγγελος som betyder ”budbärare” och det har prefixet εὐ som handlar om att något är gott. Så det blir nyheter som är goda.

Ordet evangelium var inte ursprungligen ett religiöst laddat ord. Det handlade om livsförvandlande nyheter, om sådana händelser som omformar historien. Det finns till exempel en inskription om evangeliet om Kejsar Augustus, som handlar om hans födelse och kröning. Men det vanligaste bruket av ordet var att förmedla utgången av ett krig. När en armé vann ett krig sände man en budbärare, en evangelist, med de goda nyheterna hem. Och när budbärarna kom hem till staden, helt utmattade och förstörda av att ha färdats så fort de någonsin kunnat förkunna de de goda nyheterna att armén har vunnit kriget och folket nu

är fria. De behöver inte bli slavar under en annan kung. Det är ett evangelium: det är de goda nyheterna om en historisk händelse som förändrar ditt liv för alltid.

Skillnad mot andra religioner

Här ser vi skillnaden mellan den kristna tron och alla andra religioner och livsåskådningar, eftersom alla andra livsåskådningar bygger på någon form av gärningslära, någon form av beskrivning av vad det goda livet är och vad vi behöver göra för att uppnå det. Medan det kristna evangeliet säger: här är något monumentalt som inträffat i historien. En seger har vunnits som innebär att du inte behöver leva mer i slaveri. Jesus Kristus, Guds enfödde Son, den andre Adam, föddes som människa och föll inte där Adam föll. Han levde sitt liv i fullkomlig rättfärdighet och lydnad till Gud. Men han tog det straff som du förtjänat och led den död som din synd krävde. Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud. Och därför går nu budet ut om att var och en som omvänder sig och tror på honom blir försonad med Gud och återupprättad som hans eget barn och arvinge.

Budskap om frid

Vänner, det är ett bud om nåd. Det är därför det är goda nyheter. Föreställ dig att du står och lyssnar på någon som ger en gärningslära, en beskrivning av vad du måste göra för att uppnå det goda livet. Kanske på Buddha, vars sista ord till sina efterföljare var: ”sträva oupphörligt!” Eller till någon coach i positivt tänkande som säger: ”om du bara lyckas se dig själv klara det och leva i den verkligheten så kommer du att klara det!” Hur skulle du känna dig? Kanske inspirerad. Men hur tror du att de personer som hörde evangelisten förkunna segern kände sig? De var inte inspirerade, det är ett alldeles för futtigt ord. Om de var inspirerade så förstod de inte vidden av evangeliet de hörde. Deras liv var förvandlade. De var befriade. Inte för att de hade gjort något för att nå upp till målet. De hade haft någon annan som kämpade striden och vunnit friheten åt dem.

Men om vi då talar om *fridens* evangelium, ja, då får vi gå tillbaka till de tre kategorier av främlingskap som vi såg som konsekvenser av syndafallet. Istället för tre kategorier av främlingskap får vi tre kategorier av frid.

Det börjar med frid med Gud. Romarbrevet 5:1 säger, ”Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.” I Andra Timotheosebrevet 1:10 säger Paulus att Kristus ”har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium”.

Frid med Gud, liv och odödlighet. Och allt detta får vi av nåd, som en gåva. Eftersom det kommer till oss av nåd och inte genom våra egna gärningar är det ingenting vi själva kan berömma oss av. Det innebär, i sin tur, att där det tidigare fanns ett tomrum i oss. Där det tidigare fanns skam, fruktan, osäkerhet och självcentrering finns nu ett hjärta som är fullt av glädje för den gåva som är given. Därför kan vi röra oss ut i världen, inte för att använda andra för våra syften utan för att ge detta evangelium vidare. För att välsigna dem, uppmuntra dem och bygga upp dem. Det är en helt annan dynamik än världens andra livsåskådningar eftersom jag gör det utifrån att först ha blivit försonad med Gud och upptagen som hans barn. Jag gör det inte för att samla meriter utan av tacksamhet för att ge vidare det goda jag själv har fått ta emot. Det är en ny sorts liv i ordets fulla bemärkelse, där jag inte drivs av en inre tomhet utan av ett inre överflöd.

Ja, vänner, det finns otroligt mycket mer man skulle kunna säga om det här, men jag får begränsa mig här för att ha tid för den andra delen av versen. Men sammanfattningsvis kan vi alltså säga att evangeliet är goda, livsförvandlande nyheter som ger frid livets mest grundläggande relationer. Frid i relationen till Gud, som i sin tur ger frid i min egen själ vilket i sin tur föder en fridfull gemenskap framförallt med mina bröder och systrar i Kristus.

II. BEREDSKAPENS SKOR

Då kommer vi till den andra punkten som handlar om beredskapens skor. Paulus säger,

Efesierbrevet 6:15 (SFB-15)

¹⁵Bär som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger.

Skons funktion i rustningen

Här finns ett viktigt budskap och för att komma åt det måste vi börja med att söka förstå vad skorna hade för funktion för de romerska soldaterna.

Vi kan börja med hur de såg ut. Soldaternas skor var en kraftigt förstärkt sandal. Dess sula bestod av många lager bearbetat läder, så att den var minst en centimeter, ibland upp till två och en halv centimeter, tjocka. Genom dessa lager av läder hade man slagit spikar inifrån så att det stack ut som dubbar eller vassa taggar under sulan. Sedan gick det tjocka läderremmar från sandalen som man lindade hårt längs fotleden och upp på vaden.

Dessa skor var en avgörande framgångsfaktor för de romerska arméerna. De hade flera egenskaper. En viktig egenskap var att det gjorde att de romerska soldaterna kunde marschera fortare och längre än andra soldater. De andra hade sämre skor, vilket innebar att man kunde skära sig på stenar och annat, särskilt om det var blött. Till exempel berättar den judiska historikern Josefus om Julius Caesars armé som hade överraskningsmomentet på sin sida eftersom den dök upp mycket tidigare än dess fiender hade beräknat.

En annan egenskap var att skorna gav en stabilitet som var värdefull i själva striden. De romerska arméerna stred som en enhet, där soldaterna gick sida vid sida och skyddade varandra med sina sköldar. De avancerade fram emot fienden och satte upp en mur av sköldar i en enorm smäll och sedan började något som kan likna en omvänd dragkamp. Armén stod och tryckte bakifrån. Därför behövde de få ordentligt fäste i underlaget och när de väl stod fasta kunde de forcera framåt. Då var det oerhört värdefullt med skor som hade taggar i marken och fotleder som var hårt lindade så att de inte gav sig.

Beredskap

Därför skulle man verkligen kunna tänka sig att Paulus skulle tala om skorna som ett redskap för att gå framåt och forcera och vinna mark, vilket kyrkan gör genom att förkunna evangeliet. Men han gör inte det. Istället talar han om att stå fasta och i direkt anslutning till skorna talar han om beredskap. Varför gör han det?

Därför att *det skorna betyder för vår kropp, det betyder beredskapen för vår själ.**

Om vi är soldater i en armé är en stor del av livet att marschera. Om vi då inte har skor på våra fötter, eller om vi har dåliga skor på våra fötter, så kommer vi snabbt att bli helt odugliga för tjänst och satta ur spel på grund av våra trasiga fötter eftersom våra fötter bär upp hela kroppen. När vi trampar på en vass sten skriker vi av smärta och klarar inte av att gå längre.

Den soldat, däremot, som har bra skor på sina fötter fruktar inga dåliga vägar eller vassa stenar. Han går igenom vått och torrt utan problem.

Detsamma gäller den själ som är skodd med beredskap. Den är redo för alla de hinder och lidanden som vandringen oundvikligen kommer att innebära. Den skriker inte och ger upp på grund av vassa hinder som alla vet ligger där på vägen. Och när striden står som hetast står den stadigt eftersom beredskapen ger stadga åt hela vår varelse.

Här kommer vi tillbaka till det som Paulus kallar för "fridens evangelium", eftersom det är fridens evangelium som ger den här beredskapen. Det är genom att höra dessa goda nyheter som den helige Ande föder oss på nytt och ger oss en stabilitet och stadga som annars aldrig hade varit möjlig. Men nu talar han också om beredskap. Det är genom fridens evangelium som vi får denna beredskap som skor på våra fötter och kan vandra på den väg som annars aldrig hade varit möjlig, ja, som till och med får oss att jubla i våra lidanden, som Paulus säger i Romarbrevet 5:3. Med fridens evangelium kommer en total förvandling och en beredskap att betala allt för att gå den väg han kallar.

Det är själva principen, och jag tror att det är all förklaring den här versen behöver. Nu vill jag ägna resten av predikan åt att försöka utrusta dig med denna beredskap som fridens evangelium ger.

Jesus om lärjungaskapets beredskap

Vi hör Jesus tala ganska ofta om lärjungaskapets beredskap att betala allt för att gå den väg han kallar. Titta till exempel i Lukasevangeliet 14.

Lukasevangeliet 14:25-35 (SFB-15)

²⁵Stora skaror vandrade med honom, och han vände sig om och sade till dem: 26 "Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. 27 Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

28 Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig inte först ner och beräknar kostnaden och ser om han kan fullfölja bygget? 29 Annars, om han har lagt grunden men inte lyckas bygga färdigt, kan alla som ser det börja håna honom 30 och säga: Den mannen började bygga men lyckades inte bli färdig.

31 Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och tänka efter om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? 32 Kan han inte det, skickar han sändebud och ber om fred medan den andre ännu är långt borta. 33 På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

34 Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen? 35 Det duger varken för jorden eller gödselhögen. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med!"

Då som nu upplevdes dessa ord från Jesus skrämmande och hårda. Och vi kan konstatera att de ligger rätt långt bort från vår trygghetsnarkomani, där vi istället söker så kallade "relevanta tilltal" för att göra det evangeliet så tillgängligt som möjligt. Och man skulle kunna kalla en sån här text för en "svår text" och fråga sig om vi verkligen är tillräckligt mogna i vår kristna tro för att höra den läsas.

Men Jesus tycks inte brottas med de här problemen. Det här var hur han introducerade sig själv. Det var inte en särskilt mogen skara som lyssnade på honom; det var vanligt folk som

hade intresserat sig för honom och ville följa honom. Det här är hans inbjudan till dem. Vi kan till och med kalla det för en evangeliserande text. Det här är de mest grundläggande villkoren som gäller för den som vill följa honom, vilket är en viktig poäng i ljuset av min första punkt som kan låta ganska kravlös. Det finns ingen annan sorts efterföljelse än detta. Det finns inget annat sorts kristet liv än detta.

Att bära sitt kors

Jesus säger att hans lärjungar ska bära sitt kors. ”Att bära sitt kors” har blivit ett bevingat ord, ett talesätt vi använder, och vi har gett det en innebörd som är fullkomligt främmande för Nya testamentet. Vi talar om att vi fått ont i ett knä, eller att vi har en jobbig kollega som bara tänker på sig själv, och vi säger ”ja, det är väl mitt kors att bära”.

Det är inte vad Jesus talar om här. Om du levde i det romerska imperiet under det första århundradet hade du en annan uppfattning om vad det innebar att bära sitt kors.

Korset är en symbol för död. Det representerar det plötsliga och våldsamma och förnedrande slutet på en människas liv. Den som på romartiden axlade sitt kors och började sin vandring mot avrättningsplatsen hade redan tagit farväl av alla sina vänner. Han skulle inte komma tillbaka. Hans liv skulle snart vara slut. Korset kompromissade aldrig, lade aldrig något tillrätta, skonade ingen; det avlivade hela människan, fullständigt och för alltid. Korset försökte inte bli vän med sitt offer. Det slog till, grymt och skoningslöst, och när det hade fullgjort sin uppgift fanns inte den människan längre.

Om du bär ett kors är allt över för dig. Du har inga mer drömmar, inga planer för ditt liv. Du har ingen mer stolthet, ingen mer heder, ingenting. Du går genom offentlig förödmjukelse till den plats där du ska dö.

Vi dör från det liv vi lever

Vad Jesus säger här är att genom hans kors dör vi från det liv vi lever. Vi dör från det liv vi lever. Om du är en kristen är du död. Du är död från dina drömmar, dina förhoppningar, dina planer. Allt det hade med ditt gamla liv att göra, det som drevs av tomhet. Men nu är du död från allt detta.

Men Kristus lever i oss

Du lever inte längre på vad du längtar efter eller drömmer om, eller några storslagna planer. Allt detta är borta. Det här är vad Paulus säger i Gal 2:20 ”nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig.” Vi lever i Kristus!

Vi är döda från oss själva, men vi lever i Kristus. Vi är döda från att stärka vårt eget självförtroende. Vi är döda från självcentrerad planläggning av våra liv. Vi är döda från att leva för bekvämligheter och en god pension.

Men vi lever i Kristus och ser att han är allt vi behöver. Vi planerar vårt liv med Kristus som centrum. Hela vår identitet är uppslukad och omdefinierad av honom.

Detta förändrar inte bara hur vi ser på vissa saker i våra liv. Det förändrar allting som har med oss att göra. Du bestämmer inte var du bor – det bestämmer Kristus. Du bestämmer inte hur du bor – det bestämmer Kristus. Du bestämmer inte vilka prylar du köper – det bestämmer Kristus. Han bestämmer allt. Du har dött från det liv du lever och det är inte

längre du som ska förverkliga dig själv. Du lever i honom. Du har fått evangeliets beredskap som skor på dina fötter så att du kan gå vart som helst.

Han gör anspråk på total auktoritet i ditt liv och ditt gensvar är total trohet. Det är enormt. Och det måste du förstå innan du bestämmer dig för att bli hans lärjunge. Därför ger han två illustrationer som handlar om att beräkna kostnaden. Han varnar oss för att göra förhastade känslomässiga beslut att följa honom.

Liknelsen om byggaren

Han säger att vi är som byggnadsarbetare som ska bygga ett torn. Naturligtvis börjar vi med att sätta oss och räkna ut vad det kostar så att vi ser att vi kan fullfölja bygget.

Utsiktstorn på Fingermanholmen

För några år sedan beslutade man sig att bygga ett utsiktstorn på Fingermanholmen utanför Piteå. Så man avsatte en budget, 200 000 kronor och byggde ett stabilt och fint torn. Åtta meter högt, och slutnotan landade på 203 tusen. Gott och väl. Det enda problemet är att tornet står i tät skog som är en bra bit över tio meter hög, vilket innebär att man har ungefär fem meters utsikt i alla väderstreck. Chefen för miljö- och byggkontoret medger att tornet är "lite lågt", men ger som förklaring att det hade kostat för mycket att bygga högre.

John Stott

Jesus uppmanar oss att beräkna kostnaden. Det finns en verklig kostnad här och den måste tas i åtanke innan du tar ett enda steg vidare. John Stott skriver följande i sin bok *Basic Christianity*:

Det kristna landskapet är bestrött av spillrorna från övergivna, halvbyggda torn; ruinerna från de som började bygga men utan att kunna slutföra. Tusentals människor ignorerar fortfarande Kristi varningar och föresätter sig att följa honom utan att först stanna upp och beräkna kostnaden. Resultatet är den samtida kristendomens stora skandal, den så kallade nominella kristendomen. I länder till vilka den kristna civilisationen har spridit sig finns mängder av människor som ikläder sig själva en anständig, men tunn hinna av kristendom. De har tillåtit sig att bli en smula involverade - tillräckligt för att vara respektabla, men inte tillräckligt för att bli obekväma. Deras religion är en stor mjuk kudde. Den beskyddar dem från livets hårda obehag, medan den ändrar sin plats och form för deras bekvämlighets skull. Inte undra på att cynikerna talar om hycklare i kyrkan och avfärdar religionen som eskapism.

//The Christian landscape is strewn with the wreckage of derelict half-built towers; the ruins of those who began to build and were unable to finish. For thousands of people still ignore Christ's warning and undertake to follow Him without first pausing to reflect on the cost of doing so. The result is the great scandal of Christendom today, so-called nominal Christianity. In countries to which Christian civilization has spread, large numbers of people have covered themselves with a decent but thin veneer of Christianity. They have allowed themselves to become somewhat involved, enough to be respectable but not enough to be uncomfortable. Their religion is a great soft cushion. It protects them from the hard unpleasantness of life while changing its place and shape to suit their convenience. No wonder the cynics speak of hypocrites in the church and dismiss religion as escapism.

Stott, *Basic Christianity*, [Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity, 1978] s 108

Detta skrev Stott 1978, och vi kan väl konstatera att han har knappast mindre rätt om vi tittar på den västerländska kristenheten idag.

Liknelsen om kriget

Sedan ger Jesus ytterligare en illustration. Vi är soldater som kämpar i ett krig, vilket är exakt samma terminologi som Paulus använder här i Efesierbrevet. I kriget blir varje resurs tillvaratagen för att fullborda uppdraget. I fredstid är det bekvämlighet som gäller.

Queen Mary

1936 sjösattes den sägenomspunna oceanångaren Queen Mary, som påminner en hel del om Titanic, men ännu större. Hon byggdes som lyxskepp för förmögna dignitärer att njuta av i sina resor över Atlanten. 3000 passagerare fick plats och man kunde njuta av badbassänger, restauranger, bibliotek, tennisbanor, föreläsningssalar och en musikstudio, allt i yttersta toppklass.

Men under sex år under Andra världskriget gjordes detta skepp om från ett lyxfartyg till att transportera soldater. Tidigare rymde båten 3000 passagerare, men nu rymdes plötsligt 15000. Hela skeppet vändes ut och in för att anpassas för krigets uppdrag istället för förstörelse. Istället för lyxsviter fanns nu små hytter med åtta-våningssängar.

Jag skulle vilja fråga dig, vilken av dessa bilder är den mest träffande beskrivningen av vår kristenhet idag? Vilken av dessa bilder är den mest träffande beskrivningen av våra liv, av våra familjer, av våra boenden, av våra församlingar?

Detta trots att den som kallar sig kristen är en del av ett tynande släkte. Vi roar oss själva till döds!

Låt oss beräkna kostnaden. Vad skulle hända om vi begrundade det faktum att vi befinner oss mitt i en stad vars invånare är på väg mot evigt helvete? Eller vårt land? Vad skulle hända om vi sade ”jag tänker inte använda det här skeppet för min egen bekvämlighet längre. Jag tänker inte sitta och plaska med fötterna i poolen längre. Istället tänker jag vända ut och in på varje kvadratcentimeter för att ändra på allt för att fullborda det uppdrag som ligger framför. Hela mitt liv tillhör honom.”

AVSLUTNING

Jesus dog inte på korset så att vi skulle kunna njuta av alla bekvämligheter vårt land kan erbjuda. Han dog på korset så att vi kan vara gäster och främlingar här och överallt på denna planet tills den dag då vi får skåda honom ansikte mot ansikte.

Han är vår lön

Han dog för oss så att han skulle kunna vara vår lön. Han är vår lön. Han är vår lön. Hans villkor är total kärlek, men i själva verket är det han som ger total kärlek. Jag älskar honom för att han först har älskat mig.

Hans villkor är total trohet, men i själva verket är han den som är fullkomligt trofast. Han ska aldrig lämna oss eller överge oss. Våra liv är bergfast förankrade i hans orubbliga löften.

Han gick till korset där han förlorade allt för vår skull. Och målet för honom att förlora allt för vår skull är att han skulle kunna vara vår lön. Han är vår lön.

Adoniram Judson

Jag har läst det flera gånger förr, men jag vill ändå avsluta predikan med att läsa en del av ett brev från Adoniram Judson. Judson var den första amerikan som sändes ut som missionär över de stora haven 1812. Här skriver han ett brev till den man som var far till den kvinna han älskade. Han ville gifta sig med henne och han ville ta med henne för att berätta om Jesus för folket i Indien, Thailand och Burma. Här ber han om lov att gifta sig med Ann.

Jag måste nu fråga huruvida du kan ge ditt medgivande till att skiljas från din dotter tidigt nästa vår, för att sedan aldrig mer se henne i denna värld. Huruvida du kan ge ditt medgivande till hennes avfärd och att hon utsätts för missionärslivets svårigheter och lidanden. Huruvida du kan ge ditt medgivande till hennes utsättning för havets faror. För södra Indiens klimats dödliga påverkan. För varje sorts armod och plåga - för degradering, förolämpningar, förföljelse och kanske en våldsam död.

Kan du ge ditt medgivande till allt detta för Hans skull, som lämnade sitt himmelska hem och dog för henne och för dig? För de eviga själars skull som förgås, för Guds äras skull? Kan du ge ditt medgivande till allt detta i hoppet om att snart möta din dotter en värld av härlighet, med en rättfärdighetens krona, som strålar av lovsång till Kristus från de hedningar som genom hennes försorg blev frälsta från evig klagan och förtvivlan?

//I have now to ask whether you can consent to part with your daughter early next spring, to see her no more in this world ? Whether you can consent to her departure to a heathen land, and her subjection to the hardships and sufferings of a missionary life? Whether you can consent to her exposure to the dangers of the ocean; to the fatal influence of the southern climate of India; to every kind of want and distress; to degradation, insult, persecution, and perhaps a violent death? Can you consent to all this, for the sake of Him who left His heavenly home and died for her and for you; for the sake of perishing, immortal souls; for the sake of Zion and the glory of God? Can you consent to all this, in hope of soon meeting your daughter in the world of glory, with a crown of righteousness brightened by the acclamations of praise which shall resound to her Saviour from heathens saved, through her means, from eternal woe and despair?

Jag skulle vilja ställa samma fråga till dig. Kan du ge ditt medgivande till allt detta, att släppa dina skatter här i världen för att vinna det som är långt mer värt? Har du fått som skor på dina fötter den beredskap som fridens evangelium ger? Det är den enda sortens kristna lärjungaskap som finns.